

Ang Basahon ni Daniel - Numero Singkwenta'y Nuwebe

Pagpadayag sa Katapusang Tinagong Propetiko: Ang Kinapungkayan nga Pag-abli sa Silyo pinaagi sa León sa Banay ni Juda

Jeff Pippenger

2024-01-23

Sa dili pa ang panapos sa panahon sa grasya, ang katapusang tinagong propesiya ginabuksan sa Leon sa banay ni Juda, ug ang mga maalamon mao ang nakasabut sa pagdugang sa kahibalo nga mapamunga pinaagi niana nga pag-abli. Ang duha ka mga saksi diha sa Pinadayag nagahatag ug kahayag sa bahin sa ginabuksan niadtong panahona.

Aniia ang kaalam. Ang may salabutan ipaihap ang gidaghanon sa mapintas nga mananap; kay kini mao ang gidaghanon sa usa ka tawo; ug ang iyang gidaghanon mao ang Unom ka gatus ug kan-uman ug unom. ... Ug aniia ang hunahuna nga adunay kaalam. Ang pito ka ulo mao ang pito ka kabukiran, diin nagalingkod ang babaye. Pinadayag 13:18, 17:9.

Ang “ulahing gahom nga makiggubat batok sa iglesia ug sa balaod sa Dios, gisimbolo pinaagi sa usa ka mananap nga may mga sungay nga sama sa nating karnero,” mao ang Tinipong Bansa sa Amerika. Kini mao ang ikaunom nga gingharian sa tagna sa Biblia, ug ang estruktura sa iyang gingharian mao ra ang maong estruktura (hulagway) nga diha sa ikalimang gingharian sa tagna sa Biblia. Mahimo kini nga usa ka gingharian diin ang Iglesia nagamando ibabaw sa Estado, ug unya pugson niini ang tibuok kalibotan sa pagdawat nianang maong kahikayan. Ang panaghiusa sa Iglesia ug Estado hingpit nga mapalambo sa Tinipong Bansa sa Amerika sa haduol nang umalabot nga balaod sa Domingo.

Ang “larawan sa mananap” nagakahulogan niadtong porma sa apostatang Protestante nga mapalambo sa dihang ang mga iglesya Protestante mangita sa tabang sa gahom sibil aron sa pagpatuman sa ilang mga tuluohan. Ang “timaan sa mananap” nagpabilin pang ipasabut. The Great Controversy, 445.

Ang larawan sa mapintasong mananap ug ang marka sa mapintasong mananap duha ka lainlaing mga simbolo, apan diha sa balaod sa Domingo nga ang larawan sa mapintasong mananap makaabot sa hingpit nga pagpalambo niini.

“Ang pagpugos sa pagbantay sa Dominggo sa bahin sa mga Protestante nga mga iglesia maoy usa ka pagpugos sa pagsimba sa kapadohan—sa mananap. Kadtong, nga nakasabut sa mga gipangayo sa ikaupat nga sugo, mopili sa pagbantay sa mini imbes sa tinuod nga Igpapahulay, pinaagi niana naghatag sila ug pagtahod ngadto sa maong gahum nga pinaagi lamang niini kini gisugo. Apan sa mismong buhat sa pagpugos sa usa ka relihiyosong katungdanan pinaagi sa sekular nga gahum, ang mga iglesia sa ilang kaugalingon magporma ug usa ka larawan sa mananap; busa ang pagpugos sa pagbantay sa Dominggo sa Estados Unidos mahimong usa ka pagpugos sa pagsimba sa mananap ug sa iyang larawan.” The Great Controversy, 448, 449.

Sa balaod sa Domingo, ang Konstitusyon sa Tinipong Bansa sa Estados Unidos bug-os nga mapukan, ug ang nasod bug-os nang mibulag gikan sa pagkamatarong. Unya, ubos sa hingpit nga pagkontrolar ni Satanas, pugson sa Tinipong Bansa sa Estados Unidos ang kalibotan sa pagdawat sa mao rang sistema sa Simbahan ug Estado nga bag-o pa lamang natukod sa Tinipong Bansa sa Estados Unidos. Ang pangkalibotang kagamhanan mao ang United Nations, ug ang Simbahang Romano mao ang Simbahan nga nagmando sa maong relasyon.

“Ang kalibotan napuno sa unos ug gubat ug panagkabahinbahin. Apan ilalom sa usa ka ulo—ang gahum sa kapadohan—ang mga katawhan maghiusa sa pagsukol sa Dios diha sa persona sa Iyang mga saksi.” *Testimonies*, volume 7, 182.

Ang sistema sa Iglesia ug Estado nga gihulagway diha sa panagna ingon nga hulagway sa mananap maoy usab usa ka tulo-ka-bahin nga panaghiusa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga propeta. Ang napulo ka mga hari sa Pinadayag 17, nga mao ang ikapitong ulo, nagrepresentar sa gahum sa dragon.

“Ang mga hari ug mga magmamando ug mga gobernador nagpahamtang sa ilang kaugalingon sa timaan sa anticristo, ug girepresentahan ingon nga dragon nga milakaw aron makiggubat batok sa mga balaan—batok niadtong nagabantay sa mga sugo sa Dios ug may pagtoo ni Jesus.” *Testimonies to Ministers*, 38.

Ang “napulo ka mga hari” nagrepresentar sa United Nations, kansang relihiyon mao ang espiritismo, ug ang relihiyon sa mini nga propeta mao ang apostatang Protestanteismo, ug ang relihiyon sa mananap mao ang Katolisismo, nga sa yano espiritismo lamang nga gitabonan sa usa ka pag-angkon sa Kristiyanidad.

“Pinaagi sa kasugoan nga magpatuman sa pagtukod sa Kapapahan nga naglapas sa balaod sa Dios, ang atong nasud bug-os nga mobulag sa pagkamatarong. Sa diha nga ang Protestantismo mobakyaw sa iyang kamot tabok sa bung-aw aron kuptan ang kamot sa gahum sa Roma, sa diha nga motabok siya ibabaw sa kahiladman aron makiglamano sa Espiritismo, sa diha nga, ilalom sa impluwensya niining tulo ka pilo nga panaghiusa, ang atong nasud mosalikway sa matag prinsipyo sa iyang Konstitusyon ingon nga usa ka Protestante ug republikano nga pangagamhanan, ug maghimo ug mga pamaagi alang sa pagkaylap sa mga kabakakan ug mga limbong sa pagkapapa, nan mahibalo kita nga miabut na ang panahon alang sa kahibulongang paglihok ni Satanas ug nga haduol na ang katapusan.” *Testimonies*, volume 5, 451.

Sa balaod sa Domingo, matuman ang tulo-ka-pilo nga panaghiusa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga propeta. Ang Estados Unidos unya mopugos sa kalibotan sa pagdawat sa usa-ka-kalibotang gobyerno sa United Nations, kay ang kalibotan ilabay ngadto sa usa ka dakong krisis sa balaod sa Domingo, samtang ang Islam magdala ug paghukom ibabaw sa Estados Unidos tungod sa pagpatuman sa pagsimba sa adlaw. Si Satanas unya magpakita aron magpaka-ingon nga siya mao si Cristo, ug samtang ang Estados Unidos mopugos sa kalibotan sa pagdawat sa usa-ka-kalibotang paghiusa sa iglesia ug estado, pugson usab niini ang kalibotan sa pagdawat sa Domingo ingon nga adlaw sa pagpahulay. Ang maong proseso sa pagsulay nga nahitabo sa Estados Unidos ipahamtang unya sa tibuok kalibotan.

“Ang mga langyaw nga nasod mosunod sa panig-ingnan sa Tinipong Bansa sa Amerika. Bisan pa man ug siya maoy mangulo, apan ang mao gihapong krisis moabot sa atong katawhan sa tanang bahin sa kalibotan.” Testimonies, tomo 6, 395.

Ang prinsipyo nga ang nasudnong apostasiya pagasundan sa nasudnong pagkalaglag moabut sa matag nasud samtang ilang dawaton ang adlaw sa adlaw ingon nga adlaw sa pagsimba. Ang nagakagrabeng krisis mao ang “usa ka takna” diin ang napulo ka mga hari magahari uban sa papa, ang “tawo sa sala.” Sila miuyon sa paghatag sa ilang ikapitong gingharian ngadto sa awtoridad sa kapapahan, tungod kay sila gidala sa pagtuo nga ang moral nga awtoridad sa kapapahan gikinahanglan aron mahiusa ang kalibotan batok sa nagakagrabeng gubat batok sa Islam. Niadtong 1798, ang United Nations wala pa moabot sa kasaysayan.

Ug ang napulo ka sungay nga imong nakita mao ang napulo ka mga hari, nga wala pa makadawat ug gingharian hangtod karon; apan makadawat ug kagahum ingon nga mga hari sulod sa usa ka takna uban sa mapintas nga mananap. Kini sila adunay usa lamang ka hunahuna, ug igahatag nila ang ilang gahum ug kusog ngadto sa mapintas nga mananap. Kini sila makiggubat batok sa Cordero, ug ang Cordero magamadaugon batok kanila: kay siya mao ang Ginoo sa mga ginoo, ug Hari sa mga hari: ug sila nga anaa uban kaniya mga tinawag, ug pinili, ug matinumanon. Pinadayag 17:12–14.

Sama sa kanunayng nahitabo bahin sa papa, ang mga hari maoy mohatag sa gahom alang sa pagka-papa sa pagtuman sa paglutos batok sa katawhan sa Dios, ug mao ang napulo ka mga hari nga makiggubat batok sa Cordero, apan gibuhat nila kini sumala sa mando sa “tawo sa sala.” Ang “tawo sa sala” mao usab ang “tawo” nga ginakupotan sa pito ka mga iglesia diha sa Isaías kapitulo upat.

Ug niadtong adlaw pito ka mga babaye manggunit sa usa ka lalaki, nga magaingon, Mokaon kami sa among kaugalingong tinapay, ug magasul-ob sa among kaugalingong bisti: tugoti lamang kami nga pagatawgon sa imong ngalan, aron kuhaon ang among kaulawan. Niadtong adlaw ang Sanga ni Jehova mahimong matahum ug mahimayaon, ug ang bunga sa yuta mahimong halangdon ug maanindot alang kanila nga nangalagiw sa Israel. Isaías 4:1, 2.

Ang “pito ka mga babaye” nagrepresentar nga ang pagkapapa (ang tawo sa sala) adunay pagpugong ibabaw sa tanang mga iglesia sa yuta, maingon nga siya adunay pagpugong ibabaw sa tanang mga nasod. Ang “kaulaw” nga gustong malikayan sa mga iglesia mao ang “kaulaw” sa pagsalikway sa pangayo sa pagsimba sa Domingo. Ang matinumanong mga magbalantay sa Igpapahulay pagalutoson tungod sa ilang pagkamatinumanon, ug ang Islam usab modumili sa pagsaulog sa adlaw sa adlaw. Ang kasabutan nga gihikay sa Tinipong Bansa sa Amerika tali sa pagkapapa ug sa United Nations mao nga ang moral nga awtoridad sa tawo sa sala mao ang gikinahanglan aron sa paggiya sa kalibotan ngadto sa pagdawat sa pakiggubat batok sa Islam aron sa pagtukod ug kalinaw ibabaw sa yuta.

Apan mahitungod sa mga panahon ug sa mga yugto, mga igsoon, dili na gikinahanglan nga mosulat pa ako kaninyo. Kay kamo gayud nasayod sa hingpit nga ang adlaw sa Ginoo moabot sama sa kawatan sa kagabhion. Kay sa dihang moingon sila, Kalinaw ug kaluwasan; unya kalit

nga pagkalaglag moabut kanila, ingon sa mga kasakit sa pagpanganak nga moabot sa babayeng mabdos; ug dili gayud sila makalikay. Apan kamo, mga igsoon, wala sa kangitngit, aron kana nga adlaw makadangat kaninyo ingon sa usa ka kawatan. Kamong tanan mao ang mga anak sa kahayag, ug mga anak sa adlaw: kita dili iya sa kagabhion, ni sa kangitngit. 1 Thessalonians 5:1–5.

Ang mensahe sa “kalinaw ug kaluwasan” sa propesiya sa Biblia, nga sa kanunay gihulagway ingon nga usa ka bakak nga mensahe, lohikal lamang sa usa ka yugto sa panahon nga walay kalinaw ug kaluwasan. Walay hinungdan sa pagpresentar ug mensahe sa “kalinaw ug kaluwasan” kon anaa ang kalinaw ug kaluwasan. Gikuha sa Islam ang tanang kalinaw ug kaluwasan. Ang “kalit nga pagkalaglag” nga nalambigit sa bakak nga mensahe usa ka pagkalaglag nga nagkakusog, kay kini sama sa “usa ka babaye” nga anaa sa “pagbati sa pagpanganak.” Ang unang kasakit sa pagpanganak sa ikatulong Kaalaotan mao ang Septyembre 11, 2001.

Sa mga propetikong linya ni Elias ug ni Juan Bautista, gihulagway ang paglimbong sa gahum sa papado. Sa dihang mibalik si Ahab ngadto sa Samaria aron ipahibalo kang Jezebel nga ang Dios ni Elias mao ang tinuod nga Dios, kay siya nagpakanaug ug kalayo gikan sa langit, unya nasabtan ni Ahab nga gilimbongan siya ni Jezebel mahitungod sa iyang pagdumot kang Elias. Ang maong pagdumot ug paglimbong gihulagway usab sa dihang si Herodes, sa kasaulogan sa iyang adlawng natawhan, misaad kang Salome sa katunga sa iyang gingharian. Si Salome anak ni Herodias, busa si Herodes mao ang dragon, si Herodias mao ang papado, ug si Salome mao ang mini nga manalagna.

Sa sugilanon, ang malimbongong gahum sa sayaw ni Salome gigamit aron dal-on si Herodes (ang napulo ka mga hari) sa pagtugyan sa katunga sa ilang gingharian ngadto sa usa ka iglesia (usa ka babaye). Ang babaye (si Salome) nailalom sa pagpanggiya sa iyang inahan (Katolisismo), ug si Herodes nahibalo sa ulahi kaayo nga ang pagtagad ni Herodias kang Juan mao ra ang sama sa kang Jezebel kang Elias. Sa duruha ka mga kahimtang, ang mga tigbantay sa Adlaw nga Igpapahulay kinahanglan mamatay.

Ang Islam sa hinay-hinay apan paspas nga paagi nagakuha sa pakigdait ug kasigurohan gikan sa planetang Yuta, ug sa pagbuhat niini naghiusa sa katawhan batok sa Islam. Ang paspas nga nagakagrabeng pakiggubat sa Islam nagrepresentar sa argumento nga gamiton sa pagpatukod sa tibuok-kalibotang larawan sa mapintas nga mananap sa kaulahiang mga adlaw. Ang paglimbong nga ipahamtang sa kalibotan (ang napulo ka mga hari), ipahamtang sa Tinipong Bansa sa Amerika (Salome), ug kini magadala sa kalibotan sa pagtuo nga sila kinahanglan maghiusa batok sa Islam, apan ulahi na nila mahibal-an nga ang maong kahikayan usa lamang ka limbong aron gamiton sa paglutos sa mga magbalantay sa Igpapahulay. Ang paglimbong kabahin sa hinungdan nga ang napulo ka mga hari magadumot sa bigaon, bisan tuod sa dihang napugos sila miuyon sila sa paghatag sa ilang ikapitong gingharian ngadto kaniya.

Ug ang napulo ka sungay nga imong nakita sa mapintas nga mananap, kini magadumot sa bigaon, ug himoon nila siya nga mingaw ug hubo, ug pagakan-on nila ang iyang unod, ug pagasunogon siya pinaagi sa kalayo. Kay gibutang sa Dios sa ilang mga kasingkasing ang pagtuman sa iyang kabubut-on, ug ang pag-uyon, ug ang pagtugyan sa ilang gingharian ngadto

sa mapintas nga mananap, hangtod nga matuman ang mga pulong sa Dios. Pinadayag 17:16, 17.

Ang mga globalista sa United Nations dili lamang yano nga mga “hari” sa yuta, kondili girepresentar usab sila ingon nga mga “magpapatigayon”; busa ang mga globalista naglangkob sa mga gahum sa politika ug sa ekonomiya. Ang hinungdan nga ang manulonda nga nagdala kang Juan sa panan-awon sa Pinadayag disisiyete ug disiotso mao ang pagpakita kang Juan sa paghukom sa dakong bigaon nga Tiro. Ang duha ka kategoriya sa mga globalista nagbangotan sa kamatayon sa kapapahan.

Busa moabut ang iyang mga hampak sulod sa usa ka adlaw, ang kamatayon, ug kasubo, ug gutom; ug siya pagasunogon sa hingpit pinaagi sa kalayo; kay gamhanan ang Ginoong Dios nga nagahukom kaniya. Ug ang mga hari sa yuta, nga nakighilawas ug nagpuyo sa kaluho uban kaniya, managminatay tungod kaniya ug managbakho alang kaniya, sa diha nga makita nila ang aso sa iyang pagkasunog, Nga managtindog sa halayo tungod sa kahadlok sa iyang pag-antus, nga magaingon, Alaas, alaas, kanang dakung siyudad nga Babilonia, kanang gamhanang siyudad! kay sulod sa usa ka oras miabut ang imong hukom. Ug ang mga magpapatigayon sa yuta managhilak ug managminatay tungod kaniya; kay wala nay tawo nga mopalit sa ilang mga baligya. Pinadayag 18:8–11.

Ang mga magpapatigayon ug ang mga hari parehong mitindog sa halayo ug misinggit, “alaot, alaot.” Ang pulong nga “alas” sa Griyego gihubad nga “alaot” diha sa ikawalong kapitulo sa Pinadayag.

Ug nakita ko, ug nadungog ko ang usa ka manulonda nga naglupad sa taliwala sa langit, nga nagaingon sa makusog nga tingog, Alaot, alaot, alaot, sa mga nagpuyo sa yuta tungod sa ubang mga tingog sa trumpeta sa tulo ka manulonda, nga wala pa motingog! Pinadayag 8:13.

Ang tulo ka mga Kasakitan nagrepresentar sa ikalima, ikaunom, ug ikapito nga mga Trumpeta, ug sila mga simbolo sa Islam. Ang mga hari, mga magpapatigayon, ug mga pangulo sa mga barko tanan misinggit, “Alaut, alaut,” sa tulo ka higayon sa kapitulo disiotso.

Ug ang mga hari sa yuta, nga nakighilawas ug nagpuyo sa kaluho uban kaniya, magabalata ug magabangotan tungod kaniya, sa diha nga ilang makita ang aso sa iyang pagkasunog, nga nagatindog sa halayo tungod sa kahadlok sa iyang kasakit, nga nagaingon, Alaas, alaas, kadtong dakung siyudad, Babilonia, kadtong gamhanang siyudad! kay sa usa ka takna miabut ang imong hukom. ... Ang mga magpapatigayon niining mga butanga, nga nangadato tungod kaniya, managtindog sa halayo tungod sa kahadlok sa iyang kasakit, nga nagahilak ug nagabakho, Ug nagaingon, Alaas, alaas, kadtong dakung siyudad, nga sinul-oban sa manipis nga lino, ug purpura, ug mapula nga mapintas, ug gidayandayanan sa bulawan, ug mga mahal nga bato, ug mga mutya! Kay sa usa ka takna nahimong walay kapuslanan ang ingon kadakung mga bahandi. Ug ang tagsatagsa ka kapitan sa sakayan, ug ang tanang pundok nga anaa sa mga sakayan, ug ang mga marinero, ug ang tanan nga nagpatigayon sa dagat, nanagtindog sa halayo, Ug naninggit sa diha nga ilang nakita ang aso sa iyang pagkasunog, nga nagaingon, Unsang siyudara ang sama niining dakung siyudad! Ug gisabwag nila ang abog sa ilang mga ulo, ug naninggit, nga nagahilak ug nagabakho, nga nagaingon, Alaas, alaas, kadtong dakung

siyudad, diin nangadato ang tanan nga may mga sakayan sa dagat tungod sa iyang pagkamahalon! kay sa usa ka takna nahimo siyang biniyaan. Pinadayag 18:9-10, 15–19.

Ang “takna” diin matuman ang paghukom sa kapapahan mao ang “takna” sa Pinadayag onse, nga mao ang “takna sa dakung linog,” ug kini nagrepresentar sa yugto sa balaod sa Domingo nga nagsugod sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika ug nagpadayon hangtod si Miguel motindog ug ang tawhanong panahon sa pagsulay matapos. Ang mga globalista nga midumot sa bigaon, apan miuyon gihapon sa paghatag sa ilang gingharian kaniya sulod sa usa ka takna, dili lamang magsubli sa “alaot, alaot” sa makatulo, kondili mangutana usab sila sa pangutana, “Unsa nga siyudad ang sama niining dakung siyudad?” Gipangutana usab nila kana nga pangutana sa basahon ni Ezequiel.

Ug ilang ipabati nila ang ilang tingog batok kanimo, ug maninggit sila sa mapait gayod, ug magsabwag sila ug abog ibabaw sa ilang mga ulo, managligid sila sa mga abo: Ug magpakalbo sila sa hingpit tungod kanimo, ug magbakos sila ug sako, ug maghilak sila tungod kanimo uban sa kapait sa kasingkasing ug sa mapait nga pagminatay. Ug sa ilang pagminatay manag-awit sila ug usa ka pagbangotan tungod kanimo, ug magminatay sila ibabaw kanimo, nga magaingon, Unsang lungsora ang sama sa Tiro, sama niadtong gilaglag sa taliwala sa dagat? Sa dihang ang imong mga baligya migula gikan sa kadagatan, imong gipuno ang daghang mga katawohan; imong gipadato ang mga hari sa yuta pinaagi sa kadaghan sa imong mga bahandi ug sa imong patigayon. Sa panahon nga ikaw pagadugmokon sa mga dagat sa mga kahiladman sa katubigan, ang imong mga baligya ug ang tanan mong panon sa taliwala mo mangapukan. Ang tanan nga pumoluyo sa mga pulo manghibulong tungod kanimo, ug ang ilang mga hari mangahadlok sa hilabihan, mangasamok ang ilang panagway. Ang mga magpapatigayon sa taliwala sa mga katawohan managsitsit batok kanimo; ikaw mahimong usa ka kalisang, ug dili na gayod ikaw maanaa pa. Ezekiel 27:30–36.

Gipaila ni Ezekiel ang siyudad ingon nga “Tyrus,” nga “gilaglag sa taliwala sa dagat?” Si Isaias, nga naghisgot bahin sa bigaon sa Tiro (Tyrus), nga mao usab ang dakong bigaon sa Pinadayag, nga mao ang Simbahang Katoliko, nagaila usab kaniya ingon nga ang siyudad nga nagpurongpurong.

Mao ba kini ang imong malipayong siyudad, kansang kagahion nagagikan pa sa karaang mga adlaw? Ang iyang kaugalingong mga tiil maoy modala kaniya sa halayo aron magpuyo ingon nga lumalangyaw. Kinsa ba ang naglaraw niini batok sa Tiro, ang siyudad nga nagpurongpurong, kansang mga magpapatigayon mga prinsipe, kansang mga negosyante mao ang mga dungganon sa yuta? Ang Ginoo sa mga panon maoy nagtuyo niini, aron bulingan ang garbo sa tanang himaya, ug aron ipaubos sa pagtamay ang tanang mga dungganon sa yuta. Isaias 23:7–9.

Ang kapapahan mao ang “lungsod nga gipurongpurongan,” kay siya man ang nagaangkon nga nagalingkod ingon nga rayna ibabaw sa tulo-ka-bahin nga panaghiusa.

Sa unsa ka daku nga iyang gihimaya ang iyang kaugalingon, ug nagpuyo sa kaluho, sa ingon usab kadaku hatagi siya ug pag-antos ug kasubo: kay nagaingon siya sa iyang kasingkasing, Ako nagalingkod nga rayna, ug dili biyuda, ug dili gayud makakita ug kasubo. Pinadayag 18:7.

Si Ezekiel miingon nga ang paghukom sa bigaon nahingpit “sa kinataliwad-an sa dagat,” diha sa iyang pagminatay alang sa Tyrus.

Ang pulong ni Jehova miabot na usab kanako, nga nagaingon: Karon, anak sa tawo, pagkuha ug usa ka awit sa pagbangotan alang sa Tiro. ... Ang mga sakayan sa Tarsis nanag-awit mahitungod kanimo sa imong patigayon; ug napuno ikaw, ug nahimong hilabihang mahimayaon sa taliwala sa mga dagat. Ang imong mga mananablay nagdala kanimo ngadto sa dagkung katubigan: gibalik ikaw sa hangin sa sidlakan sa taliwala sa mga dagat. Ezekiel 27:1, 2, 25, 26.

Ang “hangin sa sidlakan” mao ang nagdala sa paghukom batok sa bigaon sa Tiro, ang siyudad nga gikoronahan, ug ang “hangin sa sidlakan” simbolo sa Islam. Ang gubat nga gidala batok sa Islam sa napulo ka mga hari mao ang nagalaglag sa pagka-papa sa ulahing mga adlaw. Ang pagkaamgo sa napulo ka mga hari nga sila gilimbongan usab nagpatungha ug kahadlok sa ilang mga kasingkasing.

Matahum sa iyang kahintang, ang kalipay sa tibuok nga yuta, mao ang bukid sa Sion, sa mga dapit sa amihanan, ang siyudad sa dakung Hari. Ang Dios nailhan sa iyang mga palasyo ingon nga dalangpanan. Kay, tan-awa, ang mga hari nanagtigum, nanag-agi sila nga nagkahiusa. Ilang nakita kini, ug tungod niana nanghibulong sila; nangalisang sila, ug midali sa pagpalayo. Ang kahadlok mikupot kanila didto, ug kasakit, ingon sa usa ka babaye nga nagbati. Gibuak mo ang mga sakayan sa Tarsis pinaagi sa hangin sa sidlakan. Sumala sa among nadungog, mao usab ang among nakita sa siyudad ni Jehova sa mga panon, sa siyudad sa among Dios: ang Dios magapalig-on niini sa walay katapusan. Selah. Mga Salmo 48:2–8.

Ang mga globalista mitan-aw sa gingharian sa Dios, nga girepresentahan sa siyudad sa Jerusalem, apan gipili nila ang “kanang dakong siyudad” nga Babilonia ingon nga ilang ulohan. Sa dihang hukman sa Dios kanang dakong siyudad, sila managhilak ug managminatay samtang ilang maila nga sila nangawagtang, kay ang dakong siyudad nga ilang gipili nabuak sa taliwala sa dagat, pinaagi sa gubat nga gidala batok kanila sa Islam (ang hangin sa sidlakan). Ug ang maong gubat usa ka nagkakusog ug nagakaigting nga gubat, kay kini sama sa usa ka babaye nga nagbati.

Ang gingharian sa Dios nga ilang gilutos alang sa pagka-papa girepresentar diha sa Daniel kapitulos, diin kita gipahibalo nga sa “mga adlaw niining mga [globalist] nga mga hari,” ang Dios magatukod sa Iyang walay kataposang gingharian.

Ug sa mga adlaw niining mga haria, ang Dios sa langit magapatindog ug usa ka gingharian nga dili gayud malaglag; ug ang maong gingharian dili igatugyan sa ubang mga katawohan, kondili kini magadugmok ug magaut-ut niining tanang mga gingharian, ug kini magapadayon hangtod sa kahangturan. Daniel 2:44.

Nagtuo ang mga Millerite nga sila nagkinabuhi sa “mga adlaw niining mga hari,” apan ang napulo ka mga hari sa Pinadayag disiyesiete wala pa diay moabot sa kasaysayan; sa pagkatinuod, karon pa lamang sila nagpakita sa panan-aw. Husto ang mga Millerite, apan limitado ang ilang panan-aw. Ang gingharian sa Dios nga pagatukoron sa mga adlaw sa mga hari sa Pinadayag disiyesiete ug disiotso, mao ang yugto sa ulahing ulan.

“Nakita ko nga ang tanang mga butang nagatan-aw sa hilabihan nga pagkugi ug nagabinat sa ilang mga hunahuna ngadto sa nagasingabot nga krisis sa ilang atubangan. Ang mga sala sa Israel kinahanglan nga moadto una sa paghukom. Ang matag sala kinahanglan nga isugid didto sa santuwaryo, unya ang buluhaton mopadayon. Kinahanglan kini buhaton karon. Ang salin sa panahon sa kagul-anan mosinggit, Dios ko, Dios ko, ngano nga gibiyaan Mo ako?

“Ang ulahing ulan moabot sa mga putli—unya ang tanan makadawat niini sama kaniadto.

“Sa diha nga mopagawas na ang upat ka manulonda, patindugon ni Cristo ang Iyang gingharian. Walay makadawat sa ulahing ulan gawas niadtong nagabuhat sa tanan nilang mahimo. Si Cristo motabang kanato. Ang tanan mahimong mga mananaog pinaagi sa grasya sa Dios, pinaagi sa dugo ni Jesus. Ang tibuok langit adunay interes sa buluhaton. Ang mga manulonda adunay interes.” Spalding and Magan, 3.

Sa panahon sa ulahing ulan, sa dihang buhian sa mga manulonda ang upat ka hangin, nga niini sa “mga adlaw niining mga hari,” si Cristo magatukod sa Iyang gingharian. Ang ulahing ulan progresibo, ug misugod sa pagpatak-patak niadtong Septiyembre 11, 2001, sa dihang ang ikatulong Kaalaotan miabot sa kasaysayan, apan ang pagpasuko sa mga nasud gilangan dayon. Kini nagapadayon sa pagdugang sa kakusog, hangtod sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika, sa dihang kini nagapahinabo sa nasodnong pagkalaglag. Unya kadtong nagasaka nga paghukom nagapadayon samtang ang matag-usa ka lain nga nasud nagsunod sa ehemplo sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug busa nagaantus sa mao rang mga paghukom. Kini nagasaka hangtod sa pagtapos sa panahon sa pagsulay. Kini nagauswag sama sa usa ka babaye nga nagbati.

Padayon nato ang paghisgot sa ikawalo nga usa sa pito diha sa sunod nga artikulo.

“Samtang kadtong nag-angkon sa kamatuoran nag-alagad kang Satanas, ang iyang makalilisangng landong moputol sa ilang pagtan-aw sa Dios ug sa langit. Mahisama sila niadtong nawad-an sa ilang nahaunang gugma. Dili sila makatan-aw sa mga realidad nga walay katapusan. Ang giandam sa Dios alang kanato gilarawan diha sa Zacarias, mga kapitulo 3 ug 4, ug 4:12–14: ‘Ug mitubag ako pag-usab, ug miingon kaniya, Unsa ba kining duruha ka sanga sa olibo nga pinaagi sa duruha ka bulawang tubo nagapaagay sa bulawang lana gikan sa ilang kaugalingon? Ug mitubag siya kanako ug miingon, Wala ba ikaw makaila kon unsa kini? Ug miingon ako, Wala, Ginoo ko. Unya miingon siya, Kini mao ang duruha nga pinahiran, nga nagatindog tupad sa Ginoo sa tibook nga yuta.’”

“Ang Ginoo puno sa mga kapanguhaan. Wala Siyay kakulang sa mga paagi. Tungod kini sa atong kakulang sa pagtoo, sa atong pagkalibutanon, sa atong walay bili nga mga pulong, sa atong pagkadili-matinoohon, nga makita diha sa atong panagsultihon, nga ang mangitngit nga mga landong nagtapok sa atong palibot. Si Cristo wala ikapadayag pinaagi sa pulong o sa kinaiya ingon nga Mao ang bug-os nga maanyag, ug ang labing labaw taliwala sa napulo ka libo. Sa diha nga ang kalag matagbaw na sa pagpataas sa iyang kaugalingon ngadto sa kakawangan, ang Espiritu sa Ginoo diyutay ra ang mahimo alang kaniya. Ang atong mubo og panan-aw nakakita sa landong, apan dili makakita sa himaya sa unahan. Ang mga manulonda nagapugong sa upat ka mga hangin, nga gilarawan ingon sa usa ka masuko nga kabayo nga nagtinguha sa pagbuak gikan sa pagpugong ug modasmag ibabaw sa nawong sa tibook yuta,

nga nagadala og kalaglagaan ug kamatayon diha sa iyang agianan.

“Matulog ba kita sa mismong daplin sa walay katapusang kalibotan? Mahimong luya ba kita ug tugnaw ug patay? Oh, unta nga sa atong mga iglesia maanaa ang Espiritu ug gininhawa sa Dios nga ipabugwak ngadto sa Iyang katawhan, aron sila makatindog sa ilang mga tiil ug mabuhi. Kinahanglan natong makita nga ang dalan hiktin, ug ang pultahan masigpit. Apan sa diha nga moagi kita pinaagi sa masigpit nga pultahan, ang kalapad niini walay kinutoban.”
Manuscript Releases, tomo 20, 217.